

**Posudek bakalářské práce Lucie Svobodové s názvem
Motivace pracovníků**

Téma posuzované bakalářské práce patří dlouhodobě k těm nejdiskutovanějším a nejčastěji zpracovávaným. I v rámci naší katedry již byla obhájena řada podobně zaměřených diplomových a bakalářských prací. Takto frekventovaná témata samozřejmě nastolují otázku původnosti a samostatnosti. Každý další autor je konfrontován s potřebou odlišit se od svých předchůdců a přijít s něčím novým a původním, což je samozřejmě s každou další prací těžší a těžší. Podobný problém musela řešit i autorka této práce a celkově se dá konstatovat, že jí ho podařilo v převážné většině vyřešit, samozřejmě s určitými omezeními. Již v Úvodu naznačuje, že její snahou bude vytvoření přehledu dosavadních poznatků. V tomto odhodlání byla zcela jistě úspěšná, ovšem překročit čistě deskriptivní ráz výkladu se jí podařilo pouze částečně. Jedná se ovšem o celkově velmi rozsáhlou tematiku, kterou není možné na poměrně omezeném prostoru komplexně rozebrat. Vždyť např. téma zaměstnaneckých benefitů by si zasloužilo samostatnou práci, stejně tak otázka kulturních specifíků apod.

Práce má rozsah 88 stran (z toho 78 stran textu) a je rozdělena do 5 samostatných kapitol, Úvodu a Závěru. Soupis bibliografických citací obsahuje 36 pramenů, z toho 2 cizojazyčné. Jedná se převážně o literaturu odpovídající odborné úrovni a autorka v celém textu prokazuje svou schopnost korektně s těmito prameny pracovat a citlivě vybírat vhodné citace. Upozornil bych ovšem na skutečnost, že u periodických zdrojů je nutné uvádět všechny požadované údaje, včetně ISSN, ročníku apod. Z formálního hlediska je práce vypracována zodpovědně a je až na výjimky prosta podstatnějších chyb či překlepů. Častější jsou pouze chyby v interpunkci (např. str. 14, 28, 34, 43, 72 apod.)

Celý text má promyšlenou vnitřní strukturu a gradaci, kdy můžeme sledovat postupný vývoj tématu od obecného (motivace, teorie pracovní motivace) ke konkrétnímu (motivační program podniku, aplikace v konkrétní firmě). Autorka jednotlivá témata probírá poměrně podrobně a svědomitě. Úvodní kapitoly se na spíše obecné bázi zabývají základní terminologií a vymezením nejznámějších a nejpoužívanějších teorií pracovní motivace. Text je v těchto pasážích sestaven velmi komplexně a přehledně, jednotlivá témata jsou rozebírána poměrně intenzivně (i když

některá by si přesto zasloužila větší pozornost, např. v případě kapitoly 3.4), autorka se snaží i o vlastní zhodnocení, byť někdy problematické (viz téma tabulkového odměňování na str. 35). Otázkou rovněž je, zda lze stoprocentně souhlasit s tvrzením, že např. obchodní zástupci nebo živnostníci se dobrovolně vzdávají jedné z Maslowových úrovní potřeb, např. potřeby bezpečí a jistoty. Tyto potřeby přece mohou být satureovány různými způsoby, nejen pravidelným příjmem či trvalým pracovním poměrem.

V souvislosti s teorií manažerských potřeb (str. 30) je k dispozici celá řada veřejně dostupných výzkumů, jejichž využití by zcela jistě vhodně doplnilo autorčin spíše polemický přístup. Rovněž tematika zaměstnaneckých benefitů by si zasloužila zasadit do kontextu pomocí aktuálnější údajů, než je výzkum z roku 2007. Speciálně tato oblast je velmi dynamická a i vlivem stávajících ekonomických problémů v ní můžeme pozorovat výrazné změny. S velkým povděkem naopak kvituji připomenutí vlivu zaměstnaneckých benefitů na trávení volného času (str. 43). V souvislosti s aspektem pracovního prostředí (kapitola 4.5) autorka bohužel nezmiňuje fenomén tzv. hodinových kanceláří, třetích míst či práce z domova, připomenut je pouze koncept open space.

Závěrečná kapitola je věnována popisu a analýze motivačního programu vybrané společnosti. Autorka tu předkládá velmi podrobný přehled zaměstnaneckých výhod, včetně svých osobních postřehů (povětšinou zdravě kritických). Tyto pasáže lze celkově v kontextu práce hodnotit jako nejpřínosnější.

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje, zvládá odbornou terminologii a její poznatky a zkušenosti jsou i osobního rázu. K této práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za celkově zdařilou a vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 2. června 2010

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.